

Mẩu chuyện về Hồ Chí Minh

BỮA CƠM CỦA BÁC

Sau khi đồng chí Lộc qua đời, thiếu người nấu ăn cho Bác, các anh đề nghị Bác lấy người khác, nhưng theo ý Bác là không cần. Bác bảo: "Nấu ăn cho Bác rất giản dị chẳng có gì khó. Một là gián tiếp, hai là trực tiếp. Gián tiếp là khi nào cô Phương đến chơi nhờ bảo cách nấu, hoặc các cô bên phụ vận Trung ương bảo giúp là được. Còn trực tiếp là các chú ở đây, ai nấu cũng được, chia lần lượt, hoặc là chuyên trách. Chuyên trách sau sẽ trở thành nghề, lần lượt thì khi nào được phép về qua gia đình có dịp cả gia đình đều được ăn ngon lành".

Việc ăn của Bác thật giản dị. Những khi ăn cơm Bác đều ngồi cùng chúng tôi quanh chiếc bàn bằng nứa, hai bên có ghế ngồi, thức ăn của Bác để riêng. Năm 1947-1948 chúng tôi phải nấu riêng cho Bác một niêu cơm nhỏ vì gạo kho không ngon cơm, đãi kỹ thì mòn hết. Sau chúng tôi mua gạo của dân nấu cơm riêng để Bác ăn. Bác không đồng ý lại phải mua thóc của dân về xay giã lấy nấu chung cả một nồi, để Bác và đơn vị cùng ăn. Một hôm, sắp đến giờ có cơm tôi lên báo cáo, Bác bảo: "Tập thể các chú đã bàn thì Bác cũng đồng ý, nhưng thực ra Bác ngồi ăn một mình không vui".

(Theo đồng chí Nguyễn Văn Nga, tên Bác đặt là Kiên)

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)